

Historias del buen valle

Direcció i guió: José Luis Guerín **Països:** Espanya i França **Durada:** 122 min **Any:** 2025 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Anahit Simonian **Fotografia:** Alicia Almiñana **Distribuïdora:** Wanda Vision **Estrena a Espanya:** 13/02/2026

Pendent de qualificació

Versió original en diferents llengües

SINOPSI

Vallbona és un barri de l'extraradi de Barcelona aïllat per un riu, vies fèrries i autopistes. És un barri perifèric, que viu el trànsit del món rural a l'urbà, preservant formes de vida erradicades del centre i on coexisteixen les cases dels primers migrants, que van arribar després de la postguerra, i els nous blocs de la ciutat dormitori, on es concentra la nova migració, convertint aquest humil racó en una autèntica aldea global. Una memòria gestada en la supervivència i les lluites veïnals. **Historias del buen valle** és una suma d'imaginari, de conflictes socials, generacionals i identitaris, urbanístics i ecològics; però també una mirada reposada i humanista sobre el món actual. (FilmAffinity)

CRÍTICA

29/09/2025 - José Luis Guerín torna amb un altre film de no-ficció humanista, poblat de persones reals, veïns multiculturals d'un barri perifèric barceloní

El sector de la premsa més cinèfila rugeix entusiasmada amb la nova pel·lícula de **José Luis Guerín**, **Historias del buen valle**, per a la qual ha demanat la Concha d'Or de l'edició número 73 del Festival de Sant Sebastià, on finalment es va emportar el Premi Especial del Jurat, 24 anys després d'haver rebut el mateix guardó (juntament amb el premi FIPRESCI) amb *En construcción*, documental rodat als carrers de la seva Barcelona natal.

Guerín ha ubicat el seu nou film, també de no-ficció, en aquesta mateixa ciutat, però al barri perifèric de Vallbona, un lloc-illa limitat per un riu, les vies fèrries i autopistes. Un microcosmos que transita del món rural a l'urbà, preservant formes de vida erradicades del centre que només són possibles en aquest espai híbrid i assilvestrat.

Gairebé sense guió, el llargmetratge —obert en canal, que va exposant com es va fent— comença amb imatges observacionals i en blanc i negre, rodades en súper 8, que serveixen de presentació de l'escenari, seguides de les entrevistes dutes a terme pel mateix Guerín per triar el càsting. Es completa amb reunions veïnals i d'amics, festes familiars, cançons, passejades, converses, accions agrícoles, pícnic i balls.

També hi ha la presència del cineasta, amb la seva veu, dialogant de vegades amb els actors naturals que la protagonitzen, formant part del procés creatiu sense manipular, que es mostra nu davant l'espectador. Rodada al llarg de tres anys, es destil·la de la cinta el veritable i profund vincle afectiu sorgit durant la seva llarga gestació entre el director i muntador i les diverses persones que la poblen, capturant els seus desitjos, anhels i problemes quotidians.

Així, des d'una mirada profundament humanista, apareixen al llarg de les dues hores de metratge un ancià que representa la memòria del barri, ja que coneix les ruïnes que el poblen; un altre home que reflecteix la pèrdua de memòria, vinculada als nous blocs de la ciutat dormitori que s'estan edificant; d'altres que encarnen la pagesia que va arribar fa dècades a aquestes terres des d'altres punts cardinals d'Espanya; altres persones que són fidel mirall de la migració global del present... Així es configura un calidoscopi que, amb una senzillesa aclaparadora, exposa molts dels assumptes que ens concerneixen i preocupen avui dia, des de l'ecologisme fins a l'assetjament escolar, tot transmès des de la veritat sense màscares de la gent del carrer, oferint un retrat cinematogràfic d'un lloc molt autèntic que entusiasmarà més a públics de festivals.

Alfonso Rivera - cineuropa.org